Vældegaard Husmoderskole
anvender og anbefaler
Frk. Dannebjergs Patent-Kaffe.
75 Øre pr. 1/2 Kilo.
Faas overalt.
LAVE SKOV, Peder Skramsgade 24.
55 København K.

Moderne Fotografier.
Camilla Schrøder.
Østergade 55. 20

voxed den frem, ej vædet af Blod eller Smerte,
folded' sig ud, med sin Rod dybt i Folkets Hjerte.

Men, Folket var Mænd kun, Kvinden ganske man glemte,
indenfor Hjemmets Mur hun end stedse sig gemte.
Skønt med Mænd hun delte Frihedens Glæde,
fik hun ej Lov ad de nye Stier at træde.

Lidt efter lidt sig dog aabner de lukkede Døre.
Sælsomme Ting faar en undrende Samtid at høre.
Gode Mænd, hvis kloge Fremsyn forstaar,
Kræfter her er, som vil vise, hvad de formaar,
baner Vej for Kvindernes store Følge,
at de kan bæres frem af Frihedens Bølge.
Lidt efter lidt, saa falder hver Mur og hver Skranke,
Virkeliggjort er Fortids lønligste Tanke.

Og ad den Vej, de faa kun før turde træde,
vandrer den store Skare nu fremad med Glæde.
Døre sig aabner, Velkommen nu man dem byder,
Kvinders Virke man nu Retfærdighed yder.

Men for de Unge det gælder nu om at tage
op den Arv, der er efter dem tilbage,
de, der kæmped mod Spot og Latterens Pile,
som efter syunden Møje kan sejrsstolt smile.

Hun, der i Kvæld som vor Fører er blandt os tilstede,
stred for vor Sag, fra sin Ungdoms Dage med Glæde,
blev aldrig træt, selv naar gennem Tider mørke,
der blev Brug for al hendes Taalmod og Styrke.
Klog og mild hun forstod at tie og vente.
Sikker paa, at Sejer vi nok skal hente

Tag mod vor Tak da vor Fører. Gud give Kræfter,
Styrke og Mod Dig, til ogsaa i Dage herefter
stærk at staa og Lykke at faa til at samle
Kvindernes Skare, de unge i Flok med de gamle.

Meddelelse fra de moderate engelske Stemmeretskvinder.

—o—

Fra *The National Union of Women's Suffrage Societies*, London, har vi modtaget nedenstaaende Meddelelse. — Denne Forening er *ikke* nogen Suffraget-Forening, men en ca. 50aarig moderat Kvindevalgretsforening, hvis Formand er den verdenskendte Dr. *Millicent Fawcett*.

Aaret 1913 vil blive berømt i vor Valgretshistorie som det brudte Løfters Aar, — som det Aar, i hvilket — i Henhold til Ministrenes Udtalelse — Kvindevalgretten skulde have den bedste Chance, den nogensinde havde haft.

Partiet skulde stilles frit, naar Kvindevalgretsændringer til Regeringens Forslag om udvidet Valgret til Mænd blev diskuterede. Den Ændring, som blev vedtaget, vilde Regeringen optage som en Hovedpart i sit Forslag. Formanden i Underhuset erklærede imidlertid pludselig, at Parlamentets Forretningsorden ikke tillod, at saadanne Ændringsforslag stilledes. Regeringsforslaget faldt, og Førstemministeren har absolut svigtet i Retning af at holde sit første Løfte om at give Kvinderne Erstatning for dette uforudsete og dunkle Virvar.

Selve Bevægelsen har imidlertid ikke ladet sig knuse af Regeringens Forsømmelser og Ligegyldighed. Ca. 3000 Møder er i 1913 blevet holdt af den moderate Lejr, medens de andre 50 Valgretsforbund ogsaa har holdt et stort Antal Møder. —

50,000 Pund Sterling har *den moderate Union alene* indsamlet, og den har forøget sit Medlemsantal med 1000 Medlemmer om Maaneden. Omtrent 200 Amts-, By- og Sogneraad samt næsten alle Fagforeninger har vedtaget Resolutioner til Gunst for Kvindevalgretten. Fagforeningskonkongressen i September 1913 udtalte sin Kritik over, at Regeringen ikke har holdt sit Løfte til Kvinderne. Pressen bliver ogsaa mere og mere venligsindet.

Aaret 1914 bliver ogsaa et strengt Arbejdsaar. I Parlamentet vil Sagen rimeligvis foreløbig gøre ringe Fremskridt, men i Befolkningen vil den vokse sig stærkere og stærkere. Man siger, at Venner af Sagen i Underhuset vil stille et privat Forslag, men dette vil den moderate Kvindebevægelse *ikke* hæfte sig ved. Den har dyrekøbte Erfaringer for, at intet Kvindevalgretsforslag har den fjerneste Udsigt for at gaa igennem med mindre det har *Regeringens Støtte*, — dette til Trods for den Kendsgerning, at der i Underhuset er et Flertal for denne Reforms Indførelse.

Orden i Krømmet.

—o—

Maa jeg begynde med at gøre Rigmor Vigild en Undskyldning for det uforsigtige Udtryk „mange Steder". Saadant noget kan jo løbe i Pennen, naar man ikke er saa flink til at føre denne som R. V. Jeg retter det med Glæde til „nogle Steder" og haaber saa, vi er Sandheden nærmere. Undskyld!

Maa jeg dernæst *takke* J. C. for hendes „lille Plus". Det var et Ord i rette Tid og paa rette Sted og jeg *vilde* ønske, at mange vilde følge det gode Raad. Jeg har det Indtryk — maaske er det galt — at D. K. ikke alle Steder er, skal vi sige, stærk nok i Troen paa sig selv til at „gribe Sagen an med Varme", skønt man dog skulde tro, at ingen der har læst vor 40 Aars Historie, mangler Bevis for, hvad D. K. duer til. Man maa jo ogsaa huske paa, at mange Steder (her